

[Svend Andersen (Roskilde amt).]

udrustet til at klare sig igennem tilværelsen, ved at gennemføre en skolelov, der prioriterer de hobbybetonede fag højt, og som tilsvarende nedprioriterer nyttige fag som f. eks. fremmedsprog, og som afskaffer realeksamen samt en lang række andre ting.

De samme partier har også bidraget væsentligt til kvælning af utallige mindre virksomheder igennem vedtagelsen af en såkaldt miljøreform. Man har herigennem pålagt erhvervslivet et utal af nye restriktioner og højere omkostninger og derfor herigennem øget arbejdsløsheden væsentligt.

Fremskridtspartiet har ikke kun kritiseret. Vi har stillet i tusindvis af ændringsforslag, vi har fremsat adskillige lovforslag og forslag til beslutninger. Mindre end ét ud af hvert tusinde af vore forslag er blevet vedtaget. Jeg er 100 pct. overbevist om, at dette ikke skyldes, at partierne her i folketinget ikke synes, at en lang række af vore forslag har været sagligt rigtige, men jeg er desværre bange for, at det udelukkende skyldes, at partierne simpelt hen af snævre partitaktiske hensyn ikke ønsker at stemme for forslag, der er fremsat af fremskridtspartiet.

Jeg mener, det er uanstændigt at sætte partihensyn højere end saglighed. Jeg mener, dette folketing i den forløbne samling har været uanstændigt og udueligt. Jeg er bange for, at der ikke vil kunne samles noget som helst flertal for en nødvendig politik i denne sal, før dette land bliver kastet ud i den kaosagtige situation, vi vil komme i, når vi om nogle måneder bliver sat under administration af vore udenlandske længivere.

Til sidst skal jeg kun sige, at vi stemmer imod forslaget til tillægsbevillingslov med de begrundelser, som vi har anført i betænkningen.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Vælgerne gav den 9. januar 1975 dette folketing en bunden opgave, en klart formuleret opgave, nemlig at arbejde af al kraft for en forbedring af Danmarks konkurrenceevne over for udlandet. Kun derved er der mulighed for at skaffe flere arbejdspladser, kun derved kan betalingsbalancen styrkes.

Denne bundne opgave er ikke løst, og den vil ikke blive løst, så længe den økonomiske politik, der føres, er en socialdemokratisk domineret politik. Vi har oplevet til hudløs-

hed, hvordan socialdemokratiets politik er uforenelig med den langvarige og målbevidste satsning på omkostningsbegrænsninger, som må til.

Derfor må der skiftes kurs nu. Der må handles anderledes. Det er rystende, hvis folketinget blot rejser på sommerferie og overlader det til den socialdemokratiske regering at udforme den kommende tids økonomiske politik. Det vil være at lade de arbejdsløse og erhvervslivet fuldstændig i stikken, for hvad bliver resultatet? Det bliver nye socialistiske initiativkvælende restriktioner, nye lavineagtige udviklinger i de offentlige udgifter, nye rekordunderskud på statsregnskabet, nye skatter og afgifter, hvad enten det så bliver parcelhusejerne, der skal holde for — som hr. Kjeld Olesen lod forstå — eller det bliver nye punktafgifter i milliardklassen, eller det bliver ØD-lønsskat eller andre ting, man lægger frem. Det er udsigterne, hvis folketinget nu overlader til regeringen at afstikke kursen for de kommende måneders økonomiske politik. Ja, måske rutscher vi så langt ned ad skråplanet, at en devaluering senere bliver nødvendig.

Sådanne udsigter til yderligere forringelse af landets økonomi kan befolkningen ikke være tilfreds med. Vi ved alle, at der er én helt central årsag til, at omkostningsniveauet her i landet er kommet alt for langt op sammenlignet med andre lande, og denne årsag er, at skiftende regeringer og folketing kun har kendt ét svar, nemlig ja til de tusindvis og atter tusindvis af krav, der er rejst om nye offentlige udgifter fra alle sider.

Derfor er der nu kun én eneste fremgangsmåde, når omkostningsniveauet skal ned, og det er en nedsættelse af de offentlige udgifter, så kraftige nedsættelser, at det kan åbne for skattelettelser. Hvis skattelettelser til lønmodtagerne kan gennemføres, er real-lønsforbedringer uden omkostningsstigninger for virksomhederne den eneste farbare vej.

Fremskridtspartiet har nu igennem flere år og igennem tre folketingsvintre kæmpet for at påvirke folketingets andre partier til at gennemføre de nødvendige besparelser. Jeg tror, det for længst er gået op for alle uden for denne sal, og det vil efterhånden også gå op for flere og flere i denne sal, at Danmark står over for et økonomisk kaos,